

11 Σεπτεμβρίου, 1996

[ARTEMIDΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

DIOMEDES CATERING LTD.,

Αιτήτρια,

v.

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 514/94)

Φόρος Προστιθέμενης Αξίας — Άρθρο 39 του Ν. 246/90 — Ερμηνεία —
Περιστάσεις της νομότυπης επιβολής της φορολογίας στην κριθείσα
περίπτωση αμφισβητούμενων γεγονότων.

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά- 5
ζεται ως σύνολο].

Η προσφυγή απορρίπτεται με £200,-
έξοδα.

10

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Προστι-
θέμενης Αξίας με την οποία επιβλήθηκε στην αιτήτρια επιπρόσθε-
τος φόρος £3.012,53. 15

Σ. Μαμαντόπουλος, για την Αιτήτρια.

Στ. Χούρη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αί-
τηση. 20

Cur. adv. vult.

ARTEMIDΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια εταιρεία είναι εγγεγραμμένη στο
μητρώο Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) με βασική εμπορι- 25

κή δραστηριότητα τη λειτουργία εστιατορίου και τη διάθεση ζεστών τροφίμων για κατανάλωση εκτός των υποστατικών της επιχείρησης. Διαφωνεί με το ύψος του επιπρόσθετου φόρου, £3,012.53 σεντ, που της επιβλήθηκε για την περίοδο 1.7.92-30.9.93.

5 Η απόφαση του Εφόρου ελήφθη μετά από ενδελεχή έρευνα, που περιλάμβανε επιτόπια εξέταση στον τόπο εργασίας της αιτήτριας από λειτουργούς της υπηρεσίας, και μετά από έλεγχο των στοιχείων που προσκομίστηκαν. Συζητήθηκε επίσης το ζήτημα και με τον ιδιοκτήτη της επιχείρησης.

10

Δε νομίζω να αμφισβητείται το γεγονός πως τα λογιστικά βιβλία της αιτήτριας δεν ήταν πλήρως ενημερωμένα ενώ οι καταχωρίσεις σε αυτά δεν υποστηρίζοντο από αποδεικτικά στοιχεία. Επίσης οι εισπράξεις της επιχείρησης δεν καταχωρούντο σε ξεχωριστό βιβλίο ακαθάριστων εισπράξεων.

15

Το άρθρο 39 του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου του 1990, Ν.246/90, προβλέπει:

20

“Κάθε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο οφείλει να τηρεί βιβλία και αρχεία για σκοπούς εξακριβώσεως των παραδόσεων αγαθών ή παροχών υπηρεσιών τις οποίες πραγματοποιεί ή λαμβάνει”

25

Ενώ το άρθρο 5 (παράγρ.4) ρητά διαλαμβάνει πως ο φόρος αποτελεί υποχρέωση του προσώπου που πραγματοποιεί την παράδοση αγαθών ή παροχή των υπηρεσιών.

30

Έχω την εντύπωση πως η υποχρέωση του προσώπου, που σύμφωνα με την πιο πάνω διάταξη του άρθρου 5(4) είναι υπεύθυνο για την πληρωμή του φόρου, γίνεται πιο σοβαρή και επιτακτική εφόσον ο φόρος πληρώνεται από τον καταναλωτή ή το πρόσωπο που δέχεται τις υπηρεσίες στον παρέχοντα τα αγαθά ή τις υπηρεσίες και ο τελευταίος κρατεί τα χρήματα του φόρου που οφείλονται στο δημόσιο.

35

40 Η διαφορά του πληρωτέου φόρου, αντικείμενο της προσφυγής, αφορά σε ορισμένα ζητήματα που απαριθμούνται στη γραπτή αίτηση του δικηγόρου της αιτήτριας, και συζητούνται αναλυτικά από το δικηγόρο της Δημοκρατίας. Η διαφορά αυτή δεν σχετίζεται με την ερμηνεία ή εφαρμογή του Νόμου, δεν εγείρεται δηλαδή στην υπόθεση οποιοδήποτε νομικό σημείο. Η βάση της είναι οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί γεγονότων, που ο Έφορος δεν αποδέχεται ως πραγματικά, μετά την έρευνα, που όπως είπα πιο πάνω, έκαμαν λειτουργοί του Φ.Π.Α. Θα αναφερω μερικά από αυτά σε συ-

ντομία, γιατί η κρίση του Εφόρου, πάνω σε τέτοια θέματα, δεν είναι ελέγξιμη από το διοικητικό Δικαστήριο εφόσον στηρίζεται στην έρευνα που έκαμε. Μιας και η νομική υποχρέωση της αιτήτριας εταιρείας να τηρεί τα κατάλληλα βιβλία και αποδεικτικά στοιχεία δεν τηρήθηκε, ο Εφορος άσκησε την εξουσία που του παρέχει το άρθρο 34 του Νόμου, χρησιμοποιώντας κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο την κρίση του. 5

Η εταιρεία ισχυρίζεται πως έγινε λανθασμένος υπολογισμός του αριθμού και αξίας των γευμάτων του προσωπικού της, και ως εκ τούτου δεν αφαιρέθηκε από το εισόδημά της το πραγματικό ποσό που εκρέει από την επιχείρηση για τα γεύματα αυτά. Στην επιχείρηση εργαζόντουσαν τα 4 μέλη της οικογένειας, και η αιτήτρια λέγει πως έπαιρναν 3 γεύματα την ημέρα αξίας £2.00 το καθένα. Η θέση του Εφόρου είναι πως τα γεύματα ήσαν δύο ημερησίως, αξίας £1.50 το καθένα. Άλλη εισήγηση της αιτήτριας είναι πως θα έπρεπε να αφαιρεθεί από το εισόδημά της τουλάχιστο ποσοστό 3%, για απώλεια εμπορευμάτων και πωλουμένων ειδών. Δεδομένου όμως ότι δεν υπήρχαν έγγραφα στοιχεία που να αποδεικνύουν το γεγονός τούτο, ο Έφορος δέχτηκε 1%. Υπήρξε επίσης διαφωνία για το ποσοστό κέρδους της εταιρείας. Ο Εφορος υπολόγισε το κέρδος από τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του, την παρακολούθηση των εργασιών της επιχείρησης και μετά από σύγκριση που έκαμε με επιχειρήσεις παρόμοιας φύσης. 10 15 20

Δεν τέθηκε ενώπιόν μου κανένα στοιχείο που να καθιστά την απόφαση του Εφόρου τρωτή. Αντίθετα είναι η άποψή μου πως ο Εφορος λειτούργησε μέσα στα πλαίσια του νόμου, μετά από ικανοποιητική έρευνα με σκοπό να ασκήσει τις αρμοδιότητές του. Η προσφυγή απορρίπτεται με £200 έξοδα. 25 30

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
£200,- έξοδα.*